

Vánoční posele

2016-XVII. ročník

Milý čtenáři, milá čtenářko,

„Brány, zvedněte výše svá nadpraží, výše se zvedněte vchody věčné, ať může vejít král slávy!“

(Žalm 24, 7)

Milí bratři, milé sestry,

Král slávy Ježíš Kristus přichází. To je naše tradiční křesťanské vyznání víry. Víme, co znamená? A jak a kde se vůbec můžeme s přicházejícím Kristem setkat?

My býváme zvyklí kritizovat pozlátka supermarketů a konzumu, které se vtírá do našeho života už od října. Ano, jistě platí, že neustále omílané koledy uprostřed regálů nám setkání s Kristem zprostředkovat nemohou. Nezajistí nám to ale ani bohatá nadílka štědrého večera v našich domech a bytech.

Jenže ono veliké setkání by se nemuselo uskutečnit ani tím, že bychom odcestovali slavit vánoce někam do horské chalupy, kde je všude kolem spousta sněhu, anebo třeba do pouště, kde bychom se oprostili od civilizačních vymožeností, televize, internetu, chytrých telefonů a tabletů...

Je to věc něčeho zcela jiného. Setkání s Ježíšem Kristem a opravdové prožití Vánoc nespočívá v oprostění se od něčeho, jako ani v tom být zahlcen vším možným. Je to věc otevřeného lidského srdce pro Boží jednání v našem životě. Souvisí to s vědomím, komu že v něm přenechávám to podstatné a nejdůležitější místo. Mimochodem – vzpomeňme

na část slov adventní písně Bratra Lukáše Pražského: „Druhý příchod jeho, do srdce lidského – darem víry bývá; proto se ozývá: Tluku již u dveří, každý mi otevři.“ To je jádro věci. Ten, kdo je připraven vpustit Krále králů do svého života, tomu bude dáno prožít skutečnou blízkost Spasitele, ten prožije pravou hloubku vánočního času.

A pak už je jedno, kde – ať u plného, nebo třeba u prázdného stolu. S křesťanstvím se odpradávná pojila jistá askeze a odříkání. I advent býval dobou půstu – čím jsi, člověče materiálně chudší, tím naopak můžeš být bohatší duchovně....

Ale pokud Kristu otevřeme svá srdce dokořán, smíme se radovat z hojnosti a plného stolu společně sdíleného jako rodina i Boží lid. A smíme se vzájemně obdarovávat s těmi, které máme rádi. Ale klidně třeba taky ne.

Přeji vám všem radostný adventní a vánoční čas. A ať se s Kristem, hostem přemilým, neminete.

Váš Jan Lukáš, farář

Poslední neděle církevního roku letos připadla na 20. listopad. Je to zvláštní, slavíme konec kalendářního roku a konec toho církevního připomeneme jednou větou. Jaké by to bylo oslavit „církevního Silvestra“, sejít se večer a společně si připomínat všechno, co jsme za ten církevní rok prožili ve sboru, v církvi, třeba se podívat na fotky ze křtů, svateb, pohřbů, narozenin, instalací, z Pteňáku nebo setkání v jiných sborech? A přitom poděkovat našemu Pánu za vedení, za požehnání, že to všechno můžeme prožívat... Víme, je to zbytečné, vždyť to snad děláme celý rok a také na Silvestra.

Začal tedy nový církevní rok a hned se před námi otvírá radostné období Vánoc. Připravujeme se na příchod našeho Spasitele, Pána Ježíše Krista, Na příchod děťátka, které

dalo lidstvu tolik naděje a radosti! Nepokažme si radostné dny křečovitými přípravami a zbytečnými starostmi o to, co budeme jíst, pít a čím se odějeme.

Nechme si chvíli na vzpomínání, jaké byly Vánoce, když jsme byli malí. Vzpomínejme na mamčin úsměv, na tatínkovu laskavou ruku, na babiččin hlas a dědečkovu molitbu před štědrovečerní večeří. Anebo na rozzářené oči dětí, nebo vnoučat, dnes už dospělých, když jsme zpívali koledy...

Při tom radostném prožívání Vánoc myslíme i na ty, kteří je zrovna moc radostné nemají. Ale o tom si můžete přečíst v tomto prosincovém Poslu na str. 6.

Ivana Jenišťová

Narozeniny v prosinci

- 3. 12. Petra Foukalová
- 5. 12. Zdeňka Marečková
- 9. 12. Oldřiška Benešová
- 10. 12. Ludmila Chytková
- 11. 12. Ján Pašmik
- 11. 12. Svatava Sedláková
- 12. 12. Ludmila Moserová
- 12. 12. Marta Plášilová
- 13. 12. Miroslav Hanák
- 13. 12. Jan Lukáš ml.
- 13. 12. Libuše Šťavíková
- 14. 12. Jana Girmanová
- 15. 12. Salome Stiešovská
- 18. 12. Petr Janošík
- 19. 12. Alexandr Jenišť
- 21. 12. Václav Dostál st.
- 23. 12. Pavla Muchová
- 29. 12. Amos Děkaník

Na konci října nás navštívil náš bývalý farář a em. synodní senior Joel Ruml.

Posloužil nám při nedělních bohoslužbách, během kterých pokřtil Kláru Jenišťovou a Clémence Hildenbrandovou. K události se ještě vracíme fotografií ze křtu.

Ke slavnostní atmosféře bohoslužeb přispělo i Consonare doprovodem písní.

01. 12. čtvrtek	14.30	pobožnost v Diakonii D. Moravice	
02. 12. pátek	16.00	náboženství	
	17.00	příprava konfirmandů	
	18.00	mládež	
04. 12. neděle	09.00	bohoslužby – 2. neděle adventní	<i>Jan Lukáš</i>
	16.00	adventní koncert	
06. 12. úterý	18.00	biblická hodina	
07. 12. středa	19.00	Sešlost u Jurečků	
09. 12. pátek	16.00	náboženství	
	17.00	příprava konfirmandů	
	18.00	mládež	
10. 12. sobota	14.00	balení pečiva pro DD	
11. 12. neděle	09.00	bohoslužby – 3. neděle adventní	<i>Jan Matějka</i>
	13.00	bohoslužby	DD Chválkovice
	14.30	bohoslužby	DD Hrubá Voda
12. 12. pondělí	18.30	schůze staršovstva	
13. 12. úterý	18.00	biblická hodina	
15. 12. čtvrtek	09.15	Seniorklub	
16. 12. pátek	16.00	náboženství	
	17.00	příprava konfirmandů	
	18.00	mládež	
17. 12. sobota	09.00	generálka vánočního programu dětí	
	15.00	vánoční bohoslužby D. Moravice	
18. 12. neděle	09.00	dětská vánoční slavnost – 4. neděle adventní	
23. 12. pátek	18.00	mládež	
25. 12. neděle	09.00	bohoslužby s VP – Boží hod vánoční	<i>Jan Lukáš</i>
26. 12. pondělí	09.00	bohoslužby s VP – 2. svátek vánoční	<i>Jan Jun</i>
31. 12. sobota	17.00	bohoslužby – Starý rok	<i>Jan Lukáš</i>
01. 1. neděle	09.00	bohoslužby s VP – Nový rok	<i>Jan Lukáš</i>

- maminky s dětmi podle dohody
- setkání VŠ mládeže – podle domluvy
- každou neděli v 18.00 volejbal

Zpráva z listopadové schůze staršovstva

Listopadové jednání staršovstva zahájila úvodní pobožností s. Marta Bartušková. Poté byl schválen zápis z řádné schůze staršovstva z 10. 10. a následně členové staršovstva komentovali zprávu pastorační pracovnice i zprávu bratra faráře referující o jejich činnosti za uplynulý měsíc (včetně zprávy o administraci šternberského sboru). Následovala **příprava adventních a vánočních bohoslužeb** a dalších sborových akcí – připomínáme tradiční adventní burzu a vděčně přijímáme práci učitelů nedělní školy s dětmi na náviku hry pro dětskou vánoční slavnost.

Staršovstvo již také zaneslo do sborového kalendáře předem známé aktivity či ohlášené koncerty pro rok 2017 (prázdninové aktivity, letos i English Camp, seniorátní setkání učitelů NŠ ad.)

Úřední hodiny – vzhledem k tomu, že vždy ve čtvrtek odpoledne administruje br. farář Šternberk a s. pastorační pracovnice je v Rýmařově, je velmi obtížné zajistit pravidelnou službu odpoledních úředních hodin. Proto budou ve čtvrtek odpoledne úřední hodiny zrušeny s možností telefonické domluvy na některé jiné odpoledne.

Staršovstvo jednalo o žádostech o křest i o žádostech o pronájem sborových prostor. **Ohledně křestní praxe staršovstvo do budoucna doporučuje, aby byly křty v olomouckém sboru konány naším br. farářem Janem Lukášem.**

Partnerství se sborem v Roudnici nad Labem. Br. Joel Ruml při své poslední návštěvě navrhl sboru uzavřít partnerství se sborem ČCE v Roudnici nad Labem. Je to sbor v Ústeckém seniorátu, který je dobré podpořit. Kostel navrhl stejný architekt jako ten náš. Staršovstvo navrhuje před uzavřením oficiálního partnerství uspořádat do Roudnice nad Labem sborový výlet.

Náklo – nájemkyně, která nám dlužila za nájem, již nemá o pronájem bytu zájem. Svě rozhodnutí dodá písemně. Zavázala se ve splátkách dluh na nájmu doplatit. Bude také dohodnut termín vyklizení bytu. Je dále na zvážení rekonstrukce a oprava bytu po jeho uvolnění. Nový zájemce o byt již je. Staršovstvo ukončilo schůzi modlitbou a písní EZ 397 v 22:00.

Podle zápisu Adély Gabrielové pro Posla připravila Jana Vrajová

Jak budou slavit Vánoce veteráni, Haitané a vězni

Slavíme Vánoce. Více-méně podobně, jak je slavili naši rodiče a prarodiče. Je to pěkné, dodržovat staré zvyky a tak si připomínat ty, kteří s námi už nejsou. Někdo má Vánoce bohatší, někdo skromnější, důležité však je nezapomínat proč je slavíme.

Na to nezapomínají naši vojenští veteráni, kteří vánoční klid vnímají vzhledem ke svým válečným zážitkům mnohem senzitivněji. Jak, to nám prozradil vojenský kaplan Jan Blažek, jenž nyní působí v Praze v Ústřední vojenské nemocnici.

„**Váleční veteráni** se na Vánoce připravují už na začátku adventu,“ řekl Jan Blažek. Dvakrát týdně přijíždí dvacet veteránů do nemocniční kaple v Ústřední vojenské nemocnici v Praze. Je tam nová ekumenická kaple Milosrdného Samaritána, která byla otevřena v dubnu roku 2015.

„Vojenští veteráni jsou ve věku kolem 90 let, mnozí z nich jsou veterány II. Světové války. Na setkání v kapli zpíváme koledy a vánoční písně. Letos se na setkání veteránů 19. prosince ohlásil ministr obrany Martin Stropnický. Přijde si s veterány zazpívat a popřát jim k Vánocům, nebudou prý chybět ani dárky,“ dodal Honza Blažek.

Popsal také, jak probíhají Vánoce v Ústřední vojenské nemocnici. „Ve spolupráci s dobrovolníky se připravuje vánoční výzdoba, nebude chybět ani vánoční stromeček a cukroví. V nemocnici se pořádají i ‚Vánoční trhy‘. Zaměstnanci Ústřední vojenské nemocnice mj. také založili pěvecký sbor, už cvičíme koledy. Ale hlavně jde o radost ze setkání a společného prožitku.“

Vánoce na Haiti

Ne všichni však mají štěstí prožívat svátky Narození Pána Ježíše Krista v pohodě. V říjnu postihl nejchudší zemi západní polokoule – Haiti hurikán Matthew. Zničil

90 % jižní části ostrova, nejméně 900 lidí bylo zabito a humanitární pracovníci odhadují, že už 1,4 miliony dětí a dospělých potřebují akutní pomoc. Diakonie ČCE proto vyhlásila sbírku na pomoc Haiti, ke které se připojila i Synodní rada ČCE příspěvkem 300 000 korun.

Haiti je křesťanská země. Jak asi Haitané budou slavit Vánoce?

V normální situaci také zdobí vánoční stromy, zpívají koledy, dávají dárky (každý si vybere jednu osobu, kterou obdaruje). Je to čas, kdy je rodina pospolu. O štědrovečerní večeři je tradičním jídlem maso kozy a speciální rýže zvaná „shela“, brambory, mrkvový salát a smažené banány. O Štědrém dnu se často hrají divadelní představení o narození Ježíška a veškeré obyvatelstvo se schází na večerní mši v kostele. Velká hlavní mše se slaví na Boží hod vánoční a pak se rozdávají dárky

Letošní Vánoce po hurikánu Matthew však budou pro Haitány krušné. Bude obtížné uspořádat štědrovečerní večeři, tak, jak byli zvyklí – uhynulo totiž mnoho dobytka, a tak je maso nyní drahé. Lidé jsou závislí na zemědělství a vše je zničené

Mnoho lidí je bez domova, mnozí přišli při hurikánu o své blízké. Letošní Vánoce pro ně budou smutné, příliš radovat se nebudou. Ani koledy se nebudou tolik zpívat, kvůli výpadkům elektriny se nebudou rozsvěcovat stromky. Ne všichni Haitané budou letos slavit Vánoce, tak jak mají být a jak byli zvyklí.

Vánoce ve vězení

Radost z Vánoc však člověku mohou pokazit i jiné okolnosti. Třeba odpykávání trestu ve vězení. O tom, jak Vánoce prožívají vězni, napsala pracovnice vězeňské duchovní péče Růženka Vrajová.

„Nevím, jaký je ve vězení Štědrý den, ale pokusím se popsat, jak probíhá předvánoční setkání křesťanů s vězni: Vězeňský kaplan, bratr Oto Broch zajistí pro každého z vězňů balíček. Je v něm káva, čaj, oplatky, obálka s dopisním papírem a známka. Na pořízení balíčku přispívají olomoucké ekumenické sbory, farnosti. Také náš sbor.

Ve středu ve vánočním týdnu se sejdou pracovníci vězeňské duchovní péče. U nás v Olomouci to jsou katolíci, evangelíci, pravoslavní, řeckokatolíci, a církev husitská. Den začíná společnou modlitbou v kapli. Potom se rozdělíme do dvou skupin, vezmeme koše s balíčky a vydáme se na obchůzku do všech cel. V naší skupině býváme tři a zástupce vězeňské služby. Ten otevře celu a my vstoupíme dovnitř. Střídáme se v pozdravu a krátkém objasnění smyslu Vánoc, nebo vánoční zvěsti. Někdy vstoupíme do smutné zakouřené místnosti,

jinde si celu vyzdobí malým stromečkem, který si sami vyrobili. Trochu jsou zaskočení, trochu překvapeni, ale nikdy ne nepřijemně. Ještě jsem nezažila nepřijetí anebo nezájem. Já mívám namnožené vánoční koledy. Ty rozdám a společně zpíváme. Muži většinou zpívají rádi. Setkání ukončíme modlitbou a požehnáním. Na archu s písničkami je také modlitba. Upozorním je na ni přáním, aby si udělali i sami hezký „štědrý večer“, zazpívali si, přečetli modlitbu a zavzpomínali na ty, které mají doma. Vždyť Pán Ježíš se narodil ve chlévě a přišel zachránit ty, kteří jsou zranění a nešťastní. Kéž Pán Bůh sám všem požehná a působí svým Duchem, aby služba byla užitečná. Prosim, připojte se k modlitbám za vězně a službu pro ně i vy.“

iv

Druhé zasedání 50. konventu Moravskoslezského seniorátu ČCE

Zasedání se uskutečnilo 5. listopadu 2016 ve sboru v Opavě. Za náš sbor se konventu zúčastnili Dagmar Konečná, Věra Schnaubeltova, Jana Vrajová a Jan Matějka. Účastníky konventu z našeho sboru byli také členové seniorátního výboru - Noemi Batlová, seniorátní kurátorka a Jan Lukáš, první náměstek seniora. Dalším účastníkem z našeho sboru byl Ondřej Holubec ve funkci zástupce mládeže MSS.

Jednání konventu, po úvodní pobožnosti bratra Pavla Janošika, nového faráře v našem seniorátu, proběhlo v klidném bratrském ovzduší podle připraveného programu. Vedle běžných úkolů, jako je schválení výročních zpráv, rozpisu repartic, rozpočtu seniorátu, informací Jeronýmovy jednoty apod., byl na návrh seniorátního výboru znovu zvolen seniorátním kazatelem bratr jáhen Otakar Mikoláš na dobu tří let s pracovním úvazkem

30%. Na šestileté období pak byla zvolena nová seniorátní pastýřská rada ve složení František Hruška – farář ve Štramberku, Ivana Marková – místokurátorka v Olomouci, Aleš Wrana – farář-spirituál KEA v Olomouci. Náhradníky pastýřské rady byli zvoleni Radek Hanák – kazatel-jáhen v Odrách, Dan Ryšavý – místokurátor v Prostějově, Marie Sléřová – kurátorka v Šumperku. V dalším průběhu byly projednány návrhy ze sborů a návrhy změn církevního zřízení – některé přijaty, některé odmítnuty. Bližší popis přesahuje rámec této zprávy. Zájemci budou moci získat informace po uveřejnění zápisu z konventu na WEB stránkách seniorátu. Konvent byl zakončen milou procítěnou pobožností sestry Aleny Chovancové, nové kurátorky v Odrách.

jm

*„Svěř svou cestu Bohu,
doufej v Něho, uvidíš,
jak dobře všechno zařídí.“*

Milí kamarádi,

už jsem si říkala, že vám psát nebudu, že ani nemám co říct, že zbytečně zabírám místo v Poslu. Ale zastavila mě písnička: „ Moje malé světélko, chci, aby svítilo...“ Připravila jsem si svíčku, a že to budu učit malé děti. Dvě noci to ve mně blikalo a usvědčovalo, jak jsem nemožná. Zpívám jako rozkřáplý hrnec, ty vysoké tóny nezvládám, abych předvedla vrabčáka – už obě nohy nezvednu a mám se nechat vozit, když na kole už překážím v křižovatce, ... Mnoho dalších věcí mě usvědčovalo, že už to nejde. Ale ta písnička – zapálila jsem si světélko a vyšlo mi: „JÁ JSEM světlo, Nikdo jiný si nemůže říci – „Já jsem světlo“ Proč? Jak to, že jen On – Syn Boží je to jediné světlo? Pán Bůh viděl, že pro lidstvo je jen jediná záchrana – aby Někdo bez viny zemřel za nás! A On tu Boží vůli splnil. On jediný je světlo bez hříchu, poslušný až do smrti na kříži a já si smím z toho Jeho světla zapálit to malé světélko. A musím o něj pečovat, aby mi nezhaslo žádnými argumenty (už nemůžu, budu pro ostudu, ...) Já musím zpívat dál, dokud budu žít! Také u nás v kostele, v rodině, ve škole, v práci, na každém místě chránit malé světélko, aby mi nezhaslo. A proč je to tak důležité? Ten odlesk Boží lásky, poslušnost Syna, oběť Ježíše Krista. On za nás zvítězil nad smrtí. On nám dává úkol i dnes – o Vánocích. Když si připomínáme Jeho narozeniny – ten veliký zázrak pro celý svět. I když to lidé nevědí, slaví narozeniny – světlo Božího syna v Praze, v Olomouci, u rozzářeného stromu, v Rusku i v Americe

i v Horce: Slavíme narozeniny „Nám, nám narodil se...“

... skryt ho pod nádobu? NE, chci, aby svítilo...

Modlitba: *Milý Otče náš, který jsi v nebesích, zapal v nás plamínek lásky, vděčnosti, radosti, pokoje, odpuštění a dík, že nás slyšíš a vyslycháš. Amen.*

Teta Eva

25. výročí konzervatoře jsme slavili společně - bohoslužbami

V rámci oslav 25. výročí založení Konzervatoře evangelické akademie v Olomouci se 8. listopadu 2016 konaly v našem kostele slavnostní bohoslužby. Kázal při nich spirituál Konzervatoře br. farář Aleš Wraná. Historii i současnost KEA připomenul ředitel školy Mgr. Pavel Zatloukal. Za zři-

zovatele pozdravil shromážděné náměstek synodního kurátora Jiří Schneider. Varhanní doprovod i sólové skladby zněly v podání konzervatoristů a pásmem duchovních písní vhodně doplnil program bohoslužeb pěvecký sbor konzervatoře. Studenti KEA se podíleli i na liturgickém pořadu bohoslužeb (biblické čtení, přímluvné modlitby).

Studentům i pedagogům přejeme do dalšího období působení hodně úspěchů v tvůrčí umělecké práci i požehnání Toho, který dar hudby člověku světil k radosti a zbohacení života.

Jana Hojná

Setkání trubačů a 60. výročí pozounového sboru v Jonsdorfu

O víkendu 4.–6. 11. jsme se s ostatními zástupci Consonare (Daníkem, Gabčou, Danielou a Standou) vydali na dobrodružnou cestu do Německa. Po cestě jsme se moc dobře bavili typickými hrami, jako slovní fotbal. Po pár minutách kroužení na kruhovém objezdu jsme chytili správný směr a mířili si to do Olbersdorfu. Tam na nás čekal krásně zařízený kostel se společenským zázemím – fotbálkem, kulečnickem a pingpongovým stolem.

V sobotu byla v Jonsdorfu zkouška a hned při vstupu nás ohromil veliký orchestr, kterého jsme se za pár chvil měli stát součástí. Zaujali jsme svá místa po boku zkušených německých trubačů, kteří měli veliký zájem o komunikaci s námi. Bylo občas náročné myslet na noty a německý slovosled zároveň. Odpoledne pro nás byl nachystán pro-

gram – prohlídka Wetterkabinettu (meteorologické stanice) v nedaleké vesnici a potom výstava obrazů a expozice o tradici pozounových sborů v Německu. Samozřejmě vše v němčině.

Vrcholem celé akce byly slavnostní bohoslužby až v 10:30, které trvaly asi do půl jedné. Při nich jsme hráli nacvičené skladby, jako například Hallelujah od Haendla. V ohláškách se blahopřálo dlouholetým členům orchestru (někteří dostali ocenění až za 40leté působení).

Celá akce byla pro mě velmi zajímavým zážitkem, protože hodně z nás ještě nikdy v takovémto tělesu nehrálo. A po tomto víkendu plném hudby a troubení budu mít ještě dlouho na puse kroužek od nátrubku.

Miša

Informace / aktuality

ENGLISH CAMP 2017

Milé sestry, milí bratři – příznivci sborových English campů, již třetí letní anglická konverzace – výuka (English camp) se koná

od 10. 7. do 14. 7. 2017

Co víme – tentokrát přijede 7 Američanů – učitelů (Americanteachers).

Co zatím nevíme přesně – pouze předpokládáme, že opět přijedou o něco dříve a budou si pravděpodobně chtít projít trochu Prahu a také předpokládáme, že se zdrží i po skončení kurzu.

Důležité:

Abychom mohli zajistit co nejlepší náplň a organizaci kurzu, je potřeba, abychom co nejdřív znali, alespoň předběžně, jména účastníků. Ještě před Vánocemi budou vloženy předběžné zápisové archy, tak prosím **neváhejte a co nejdřív se zapíšte.**

Za pořadatele děkuje a zdraví

Iva Marková,

20. listopadu 2016

Vánoční příloha Posla

Starozákonní čtení: Izajáš 9, 1 - 6

„Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali. Těm pak, kteří ho přijali a věřili v jeho jméno, dal moc stát se Božími dětmi.“

(Jan 1, 11 – 12)

Co jen je skryto za slovem „čekání“? Každému z nás se jistě vybaví mnohé situace našeho života, kdy jsme někoho čekali. Někdy krátkou chvíli, tak jako čekáme na přátele, kteří mají přijít na večeři, jindy třeba léta letoucí na životního partnera. Čekání bývá radostné, ale třeba i plné netrpělivosti, když ten očekávaný dlouho nepřichází. Přicházející host pak většinou změni náš zaběhaný životní styl, ať už na chvíli, nebo třeba na celý život...

Kdo je tím vzácným hostem, kterého čekáme v době adventní? Každý křesťan přece odpoví: „Přece Ježíš Kristus!“ Ten, který přišel před dávnými staletími, duchovně přichází stále a současně očekáváme jeho příchod rozhodující, konečný a definitivní.

Ježíš přišel jako bezmocné dítě. Ale dlužno říci, že před svým narozením nebyl vůbec žádným vzácným hostem! Naopak – přišel zcela nevhod. Mnoha lidem zkomplikoval situaci včetně Josefa a Marie. Vše začalo již záhadným těhotenstvím, za nímž tušíme i konflikt snoubenců. Pak dlouhá a úmorná cesta do Betléma, zavřené dveře zájezdního

hostince, možná i nerudný správce a nakonec ubytování v nouzovém příbytku pro dobytek.

Může být vzácným hostem ten, kdo přichází zrovna tehdy, kdy se to nikomu příliš nehodí? Odpověď Písma zní: ano! A dokonce právě tehdy! Ano, Spasitel přichází proto, aby změnil, ba někdy i zkomplikoval životy nám, hříšným a porušeným lidem! A aby nám je komplikoval stále znovu. Pokud si komplikujeme životy my sami svými hříchy, zabředáváme stále více a hlouběji do osidel zla. Ale pokud nám komplikuje životy

Ježíš Kristus, vede nás ze tmy do světla. Nabízí východisko z toho, co jsme sami sobě i druhým pokazili. Najednou vidíme sami sebe takové, jací jsme. A stejně tak pak třeba vidíme i ty druhé, kteří potřebují naši pomoc a službu. Teprve pak se můžeme skutečně radovat a chválit Boha jako pastýři v betlémské noci – vždyť oni riskovali škodu na stádech a ztrátu důvěry majitele!

„Přišel do svého vlastního, ale jeho vlastní ho nepřijali.“ To proto, že nesnesli jeho nároky na člověka. Ale byli tam i ti, kteří ho

přijali. A těm dal moc stát se Božími dětmi. Ale nemusí to být nutně ti, kteří s planoucím srdcem neustále volají: „Pane, Pane“, ale spíše ti, kteří třeba jen velmi tiše dovedou počítat i s nepříjemnostmi, zvláště jde-li o pomoc a službu bližním. Ti, kteří se dovedou pokorně vzdávat i toho, nač mají nárok. Ti, kteří se dovedou druhým otevřít a vědit, že nemají nic, co by nebyli dostali.

Také letos očekáváme na toho, který je světlem tomuto světu a přináší radost a pokoj. To ale není jen bezstarostný, blahý klid, ale život založený na jistotě, že ani sebevětší neklid světa nás nemůže zahnat do ústraní a zbavit Boží lásky.

*Požehnaný Advent a Vánoce přeje
Jan Lukáš, farář*

Modlitba:

Pane Bože, přišels doprostřed našeho světa, když v něm smutno bylo. Přišels, abys temnoty našeho světa prozářil. Abys dal světlo do našich srdcí a životů, abys změnil neutěšené poměry, které jsme sami způsobili. Stal ses ve svém Synu Dítětem, abychom my se mohli stát Božími dětmi. Děkujeme ti za to. Díky za to, žeš nezůstal ve své nebeské slávě, ale sestoupils do našeho lidského chlíva.

Pane Bože, Tobě na nás stále záleží. Tvá láska k nám je veliká. Prosíme, dej nám i o letošních vánocích tuto lásku prožít a procítit. Nasměřuj nás ne k sobě, ani jen k našim nejbližším, ale uč nás vidět kolem sebe i jiné potřebné lidi. Amen

Píseň: č. 281 / Narodil se Kristus Pán /

Báseň: Štědrovečerní

/Msgr Josef Veselý, někdejší opavský děkan/

A venku padá, padá sníh
To nebe pozdravuje zem
Já v srdci svém
objímám všechny drahé

Koberce z vloček utkané
jsou Tobě přichystány
Ty jdeš zahojit rány
naděje světlo rozsvítit

Domovy naše jsou Ti zotvírány
Jen vstup na místo uprázdněné
zasedni
a zůstaň

Reportáž psaná z cest

Mám v ruce zápis ze srpnové schůze staršovstva a mimo jiné v „Různé“ čtu: „Skupina br. Gallata plánuje vyjet také jednou za rok do Hranic a dvakrát za rok do Šternberka.“ Uvědomuji si, že na konci září máme co dělat, abychom tento plán v letošním roce splnili. Zjišťuji, že br. farář káže poprvé ve Šternberku 16. 10., navrhuji podporu od hudební skupiny, jsme rychle domluveni a začínáme nacvičovat. Bohoslužby ve Šternberku jsou tentokrát svým způsobem mimořádné, protože se koná křest dvou romských již mírně odrostlých dětí. Proto je v modlitebně tentokrát podstatně více posluchačů, rodina křtěných čítá asi 15 osob. Je dobře, že i naši romští spoluobčané udržují občasný kontakt se šternberským sborem. Na druhé straně však bylo pravdou, že v tomto případě se jednalo spíše o tradici a zájem o bohoslužby z jejich strany byl minimální. Ovlivnilo to i naše muzicírování a společné zpívání, i když o společném zpívání se tentokrát nedalo moc mluvit. Ale bratři a sestry ze šternberského sboru přijali s povděkem naši službu a my jsme slíbili, že se tu opět objevíme.

Po bohoslužbách jsme si udělali společnou poradou muzikantů a br. faráře u mě v Horním Žlebu, zkrátka jsme si dali dobrý oběd a při tom jsme si stanovili termín našeho dalšího muzicírování – tentokrát v Hranicích, a to 6. 11. Naše odhodlání a termín sděluji s. farářce Pavlíně Lukášové, ta s radostí souhlasí a my se těšíme na tento „zájezd“. Nacvičovat téměř nemusíme, použijeme písně ze Šternberka.

V neděli 6. listopadu brzy ráno vyjíždíme, abychom byli v Hranicích v 7:42, naladili nástroje, hlasy. Jsme srdečně přivítáni a cítíme se v tomto sboru jako doma. Naše sestava je tentokrát menší, protože u Šveců jsou tradiční „Zpívánky“, o to větší je naše nasazení. Jsme vděční za obecenství, slovo s. farářky, muzicírování a společné zpívání. Po bohoslužbách je již tradiční pohoštění u kávy, čaje a dalších dobrot v „podkruchtí“, kdy si můžeme s Hranickými popovídat a ujistit je, že za nimi opět rádi přijedeme.

*Za hudební skupinu
Bohdan Gallat*

Z bohoslužeb v Hranicích ...

Jeden Pán, jedna víra ...

Tato slova písně z Dodatku k evangelickému zpěvníku mně zněla v mysli, když jsem se vracela z bohoslužeb v Uničově, kazatelské stanice šternberského sboru, který je po odchodu sestry farářky administrován z Olomouce. Jeli jsme do Uničova s manželem poprvé. Věděli jsme, že se bohoslužby konají v boční uličce na katolické faře naproti kostela a že se máme ptát na sousední „Muzeum baroka“. Zaparkovali jsme na náměstí proti budově s věží, kterou jsme v první chvíli považovali za kostel. Jak se ukázalo, byla to radnice. Ani putování bočními uličkami s nadějí, že najdeme aspoň Muzeum baroka, nepřinášelo očekávaný efekt. A čas bohoslužeb se blížil. Konečně jsme na liduprázdném náměstí (neděle před 8 hod. ranní) potkali paní spěchající do práce, která nás naměřovala k cíli.

V tu chvíli se ztichlým náměstím rozezněly zvony. Kostel jsme stále ještě neviděli, ale za hlasem zvonů už jsme šli najisto. Za chvíli jsme nebyli sami. Potkávali jsme poměrně početné skupinky lidí různého věku, které zvony svolávaly na ranní mši. Ukázali nám i osvětlená okna fary, kde jsme našli cíl své cesty. Zvony naproti dozněly a my jsme v početně malém, ale vnímavém společenství směli společně slyšet Boží Slovo, chválit Pána písněmi a prožívat zaslíbení jeho přítomnosti, které zaslíbil i dvěma nebo třem...

Bohoslužby skončily. Skončila i mše v protějším kostele a my se znovu potkávali při vycházení. Nevím, jak Uničovští, ale já jsem nesrovnávala početnost obou skupin. Cítila jsem v srdci vděčnost za to, že můžeme – každý svým způsobem – vyznávat a chválit našeho společného Pána. Že si můžeme vzájemně vycházet vstříc. Svědčí o tom i pronájem katolické fary k evangelickým bohoslužbám, na jehož možnost upozornila Uničovská jejich katolická sousedka.

A ještě jeden silný zážitek jsem si z Uničova odvezla. Při loučení jsem se ptala jedné sestry, jestli přijela na kole: „Kdepak, to je chodítka! Já jsem po dvou mozkových příhodách. V pátek jsem se vrátila z kapaček na olomouckém Hradisku. Ale bohoslužby si ujít nenechám. Už jsem se na ně těšila.“ Tuhle vzácnost společenství Božího lidu přeji sobě i nám všem. Spolu s odvahou a věrností těch nepočetných skupinek bratří a sester, nejen v Uničově. Mysleme na ně, když se scházíme v našem zaplněném kostele.

„Pomáhej, Duchu lásky, odpouštět a jít vstříc, pomáhej, Duchu pravdy, poznávat stále víc, že je Kristus jeden, nerozdělen, že je hlavou církve a my tělem.“ (Píseň 678)

... a ve Šternberku.

Jana Hojná

Reakce Synodní rady ČCE na zneužívání pojmu „Křesťanské hodnoty“

Jsme hluboce znepokojeni způsobem, jakým v posledních měsících někteří veřejní činitelé volají po návratu ke „křesťanským hodnotám nebo kořenům“, „semknutí se kolem své křesťanské identity“ nebo „návratu ke svým křesťanským kořenům“. Přijetí zákona o Velkém pátku jako státním svátku se zdůvodňovalo podporou křesťanské identity oproti náporu identit jiných. K návratu ke křesťanským kořenům jako k obraně proti islámskému fundamentalismu vyzval i prezident Miloš Zeman na letošních svato- václavských slavnostech.

Proč se nám to nelíbí? Záleží nám na tom, aby označení „křesťanský“ nebylo vyzpádnáno. Pokládáme za nepřijatelné, používá-li se „křesťanská“ rétorika pro šíření předsudků a nenávisti vůči cizincům, nejčastěji muslimům, pro odmítání pomoci

uprchlíkům, přivolávání střetu civilizací či vyvolávání duchů nacionalismu. Obáváme se toho, aby se povrchní „křesťanská“ rétorika nestala ospravedlněním naší nechuti dělit se s druhými nebo něco obětovat.

Evangelium přijímáme jako dobrou zprávu pro slabé a trpící, která je v příkrém rozporu s každým hloubením příkopů mezi lidmi, vytvářením přehrad a nepřátelství. Jako křesťané se ke zvěsti Ježíše Krista hlásíme jako k programu naší životní cesty, byť jej ani zdaleka nedokážeme naplnovat. Rádi bychom povzbuzovali k naději, že lze hledat cestu k lidem kolem nás a překonávat zničující konflikty.

*Synodní rada Českobratrské církve evangelické
V Praze 18. října 2016*

PANE BOŽE MILÝ

(pův. nápěv 281 Narodil se Kristus Pán)

*Pane Bože milý
budiž s námi
ať se máme stále
jenom rádi
ať tvá pravda čistá
nám vždy dozajista
připomíná Krista*

*Jak tu nyní spolu
tak sedíme
ať si toto rádi
vždy povíme
že ty jsi náš rádce
přeúžasný dárce
a máš dobré srdce*

*Ukaž nám tu cestu
kam my jdeme
ke kterému městu
my putujeme
život rychle plyne
to my dobře víme
a že nepomine*

*Prosíme tě dávej
nám vždy zdraví
lásku, pochopení
pokoj pravý
na tváři vždy úsměv
a pracovní úspěch
jenom pro tvůj prospěch*

*A když přece přijde
na nás tíseň
ať nás napadne vždy
tato píseň
kterou ti zpíváme
chválu ti vzdáváme
a rádi se máme*

*Ke konci si přejme
všechno dobré
na své mysli mějme
nebe modré
vstříc si vycházejme
a k sobě se znejme
hříčků zanechejme*

Pavel Janošík

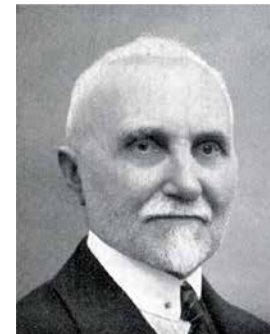
Esteřák Jan (nar. 26. 6. 1856 + 9. 7. 1948 - 160 let od narození)

Tentokrát vzpomeňme na někoho, kdo byl na počátku růstu našeho sborového společenství – Jana Esteřáka, prvního kurátora sboru. (Stručně a nepřesně informace jsem nalezla v *Jubilejní knize českobratrské evangelické rodiny, vydané k 150letému jubileu Tolerančního patentu 1781–1931*, ještě za života Jana Esteřáka.)

„Jan Esteřák pocházel ze staré evangelické rodiny na Vsetíně. Když přišel do Olomouce (zač. 80 let 19. stol.) „město bylo šovinisticky německé a bigotně katolické“. Přes nemalé svízele Esteřák svojí přičinlivostí, solidností

a rázovitostí si získal vážnost všech. Od započetí práce Českobratrské církve evangelické stál Esteřák v popředí – nejprve jako pokladník a po osamostatnění od r. 1906 jako kurátor sboru. Za jeho působení byl postaven nejprve farní dům (1903), r. 1920 Betlémská kaple Husova (pův. název našeho kostela) a r. 1923 Misijní škola.“

Jan Esteřák zemřel 9. července 1948, pochován je v rodinné hrobce na olomouckém hřbitově v Neředíně, v sousedství hrobu rodiny Prudkých.

iv

Obr. 16. Misijní škola v Olomouci.

Sedící od leva: Dr. Viktor Hájek, František Prudký, Gustav Adolf Švanda, Antonín Freidinger.

Akce KEA Olomouc v prosinci 2016

6. prosince 2016, 18.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13,
Olomouc

9. prosince 2016, 18.00 hod.,
Vlastivědné muzeum Olomouc

Pocta velikanům

Účinkují:

studenti Konzervatoře EA Olomouc,
žáci ZUŠ Žerotín a pedagogové

11. prosince 2016, 17.00 hod.,
Kostel Povýšení sv. Kříže, Prostějov

Adventní koncert

Konzervatoř EA ve spolupráci
s Cyrilometodějským gymnáziem
v Prostějově

Účinkují:

studenti a pedagogové Konzervatoře EA,
pěvecký sbor Cyrilometodějského gymnázia
v Prostějově

13. prosince 2016, 18.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13,
Olomouc

Adventní flétnový koncert

Účinkují:

Studenti flétnového oddělení
pod vedením Jitky Konečné

14. prosince 2016, 18.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13,
Olomouc

Abonmá - A2 Návraty...

Účinkují:

Sára Medková – klavír
a studenti klávesového oddělení KEA

18. prosince 2016, 15.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13,
Olomouc

Adventní kytarový koncert

Účinkují:

studenti kytarového oddělení

20. prosince 2016, 18.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13,
Olomouc

Interní koncert

Účinkují:

studenti a pedagogové KEA

21. prosince 2016, 11.00 hod.,
Koncertní sál KEA, Wurmova 13,
Olomouc

Bohoslužby

Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci

vás srdečně zve na

ADVENTNÍ KONCERT

se čtením z Lukášova evangelia

v neděli 4. prosince 2016 v 16 hodin
v kostele ČCE v Olomouci, Husova ulice

Účinkuje pěvecký sbor, pozounový soubor Consonare Olomouc a další.

Vstupné dobrovolné, výtěžek bude věnován středisku Diakonie ČCE v Dolní Moravici.

více informací na <http://konzervatorolomouc-kea.cz/>

VÁNOČNÍ PEČENÍ PRO DOMOVY SENIORŮ

Prosíme, přispějte drobným pečivem (cca 50 ks)
Pečivo přineste na faru do soboty 10. 12. 2016 do 14 hodin.

DĚKUJEME!

VÁNOČNÍ BOHOSLUŽBY

v domově Diakonie Dolní Moravice
budou
v sobotu 17. prosince 2016 v 15 hodin

Kázat bude br. farář Jan Lukáš.
Všechny srdečně zveme!
Farní sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci
www.olomouc.evangnet.cz
Odjezd z Olomouce od kostela ve 13.45 hodin.

Srdečně vás zveme na

(Před) VÁNOČNÍ KONCERT

KOLÍN 9. 12. v 19 hodin | Husovo nám. 273

Kostel Církve československé husitské

OLOMOUC 17. 12. v 19 hodin

Beacentrum | tř. Kosmonautů 1

Repertoár tvoří známé vánoční písně v netradičním stylu,
ale i písně současných autorů v úpravě pro 50členný
pěvecký sbor *Chermon* s doprovodnou kapelou.

Vstupné dobrovolné

Sponzoři a partnerství:

Apoštolská církev, sbor Kolín

Srdečně zveme na vánoční hru

Vánoce na pumpě

v rámci bohoslužeb 4. adventní neděli

18. 12. 2017 v 9:00

Hrají děti z nedělní školy.

Autorem hry je Michal Kitta, úpravy Hana Šormová.

Můžete se těšit na písně vánoční, dva Josefy a dvě Marie, asi šest mudrců a mnoho pastýřů i sbor andělů a nejedno vánoční překvapení nejen pro pumpaře.

*Daniel Jun a Jiří Kabát
koncertovali v našem kostele
25. listopadu*

Jménem dezorganizačního výboru
„SEŠLOSTI“ olomouckého sboru

Vás zveme na

8. VÝROČNÍ KARNEVAL V MASKÁCH „Z pohádky do pohádky“

který začíná

v pátek 6. ledna 2017 ve 20 hodin
v dolním sále evangelického kostela
Blahoslavova 1, v Olomouci

Odůvodnění:

Karneval, jehož tradice byla založena právě před 7 roky, se koná od té doby KAŽDÝ ROK! Kdo nebyl na druhém karnevalu při jeho prvním výročí, ani na prvním karnevalu, dokonce ani nebyl předloni na šestém, nebo mezitím, má úžasnou možnost být na osmém výročním karnevalu letos – sedmý loňský karneval se ovšem opakovat nebude ... je to stále nepřehlédnější, vid'te...

Ale pro pořádek – zopakujme si i letos naše motivy:

- V lednu se nedá opalovat na plovárně.
- Bude potřeba se zbavit zbylého cukroví ve prospěch ostatních.
- Chceme si zazpívat, zatancovat, zasoutěžit, popovídat, a především:
- Manželky i letos – ano, ach, i letos, stejně jako loni, předloni, předpředloni atakdál– potřebují nějaký důvod, aby si zase mohly obstarat nové masky! A zase mají pravdu, že ty loňské se nedají použít!

S sebou tedy:

to cukroví, chlebičky nebo jiné dobré věci, cokoli k pití, nějakou taneční obuv, taneční hudbu, hudebníci též své nástroje, dobrou náladu, atd. apod. Ty skafandry z loňska vyměňte za rolničky, kouzelné hůlky, obuškypytlůven, 3 oříšky, zlaté vlasy... Možná přijde i kouzelník. Možná ne.

A hlavně: Přijďte včas! Né jak minule! Proto jsme posunuli začátek programu až na osm, abyste měli šanci přijít včas. (Jinak příští rok program nebude) ©. Nicméně: chystá se už od 19 hodin (aparatura, výzdoba, mazání chlebičeků, vaření punče...) takže, kdo můžete, přijďte pomoci už v sedm!

Adventní burza

se bude v našem sboru konat po první tři adventní neděle

- 27. listopadu
- 4. prosince
- 11. prosince

vždy od 10 hodin po bohoslužbách.

Výtěžek bude opět věnován partnerské Diakonii Rýmařov.

Kontakty na zástupce sboru:

Farář Jan Lukáš:	776 029 782	Lukas.Jan@seznam.cz
Kurátor Jan Matějka:	585 436 572	jan.matejka@iol.cz
Pastorační pracovnice Noemi Batlová:	728 289 354	noemi.batlova@gmail.com

Upozornění pro případné dárce: Číslo sborového účtu je 1804603389/0800

měsíčník sboru Českobratrské církve evangelické v Olomouci

posel
2016-XVII. ročník

Redakční kruh:

Ivana Jenišťová, Jan Lukáš, Jana Vrajová, Dagmar Pojslová, Noemi Batlová, Petr Marek, Daniel Batla, Laco Švec a Amos Děkaník.

Email: pirn1k@gmail.com

Grafická úprava a zlom: Jiří K. Jurečka

Tisk: Miroslav Ryšavý

Za všechny chyby v tomto čísle se omlouváme.

Uzávěrka tohoto čísla: 15. 11. 2016

Vyšlo: 4. 12. 2016

Uzávěrka příštího čísla: 15. 12. 2016

<http://www.olomouc.evangelnet.cz>

Vydává sbor Českobratrské církve evangelické v Olomouci vlastním nákladem jako svůj vnitrosborový bulletin. Příspěvky, ohlasy, připomínky posílejte na adresu redakce:

Blahoslavova 1, 779 00 Olomouc,
nebo e-mail: olomouc@evangnet.cz